

40 DANA ZA ŽIVOT

2. dan, 23. veljače 2023.

Nakana:

Molimo da crkvene pastire ništa ne odvraća od brige za ljudski život.

Sveto pismo:

„U one dane, kako se broj učenika množio, Židovi grčkog jezika stadoše mrmljati protiv domaćih Židova što se u svagdanjem služenju zanemaruju njihove udovice.” (Dj 6, 1)

Razmatranje:

Danas na osobit način molimo za crkvene pastire kako bi bili usmjereni i brižni za ljudski život. Jedna od najljepših molitava za crkvene pastire, prezbitere i biskupe jest molitva Presvetom Srcu Marijinu. Stoga smo danas pozvani dok oslušujemo riječi kako se broj učenika množio, moliti da se i danas umnoži broj učenika koji su po Srcu Marijinu. Srce Marijino spominje se u Svetom pismu na više mjesta, neposredno ili posredno, jedno od tih mjesta je kada starac Šimun prorokuje, kako će Marijino Srce probosti mač velike boli i da će mnogo patiti. Opisujući događaje povezane s Isusovim rođenjem evanđelist Luka bilježi duboko ljudsku i vjerničku reakciju njegove majke: Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu (Lk 2, 19). Upravo to spominjanje Marijina srca u Lukinu evanđelju potaklo je kršćanske mistike srednjega vijeka da to unesu i u svoju pobožnost. I mi danas otvoreni djelovanju Božje Riječi otvorimo se u pobožnosti prema Srcu Marijinu jer ono ističe njezinu privrženost Kristu i podložnost Očevoj volji da izvrši poslanje koje joj je namijenio kao Otkupiteljevoj Majci, a jednako tako upućuje na sve ono što je Blažena Djevica Marija tijekom svoga života pohranjivala u svome srcu.

Molitva:

Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen

plod utrobe tvoje Isus. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grješnike, sada i na času smrti naše, amen.

vlč. Petar Maskaljević

PSALAM 55:

Počuj mi, Bože, molitvu, ne krij se molbi mojoj: obazri se na me i usliši me! Mučim se u svojoj tjeskobi, zbuni me vika dušmanska i tlačenje grešničko. Navališe na me nesrećom, bijesno me progone.

Srce mi je ustreptalo i strah me samrtni spopade. Užas me i trepet hvata, groza me obuze.

Zavapih: »O, da su mi krila golubinja, odletio bih da otpočinem! Daleko, daleko bih letio, u pustinji se nastanio; brzo bih si potražio sklonište od bijesne oluje i vihora.« Smeti ih, Gospode, podvoji im jezike, jer nasilje i svađu vidim u gradu; danju i noću zidinama kruže; bezakonja su i nevolje u njemu. Usred njega zasjede, s ulica mu nepravda i podlost ne odlaze.

Da me pogrdio dušmanin, bio bih podnio; da se digao na me koji me mrzi, pred njim bih se sakrio. Ali ti, ti si to bio, meni jednak, prijatelj moj, moj pouzdanik s kojim sam slatko drugovao i složno hodismo u domu Božjemu.

Smrt neka ih zaskoči, živi nek' siđu u podzemlje jer im je pakost u stanu i srcu.

A ja ću Boga prizvati, i Gospodin će me spasiti. Večerom, jutrom i o podne tužan ću jecati, i on će čuti vapaj moj. Dat će mi mira od onih koji me progone: jer mnogi su protiv mene.

Bog će čuti i njih poniziti, Onaj koji kraljuje od vijeka, jer se ne popravljaju, Boga se ne boje. Podižu ruke na prijatelje, savez svoj oskvrnjuju. Usta su im glađa od maslaca, a srce ratoborno; riječi blaže od ulja, a oni – isukani mačevi.

Povjeri Gospodinu svu svoju brigu, i on će te pokrijepiti: neće dati da ikada posrne pravednik. A njih ti, o Bože, strmoglavi u jamu grobnu! Krvoloci i varalice ni polovicu danâ neće doživjeti! A ja se u tebe uzdam!